

KLJA! STARI PIHEC DA BO ŠE VIDEL, ČIGAVA BABA BO DIVJE ZIJALA IN SE PRETEGOVALA OD LENOBE. MAR JE NJEJ ZA NJEGOVE ZVERINE!

PONIŽNO JE POSLUŠAL MIHEC NENAČADNO PRIDIGO IN KO JE SPOZNAL, DA JE PRIJAZNA TETKA POVEDALA VSE, KAR JI JE BILO NA JEZIKU, JE PRIPOMNIL:

»NIKAR NE BODITE HUDI, TETA! TAKIH KANARČKOV, KAKOR JE BIL TALE, IMAMO DOMA VSE POLNO. TAKOJ STOPIM DOMOV IN VAM PRINESEM ENEGA.«

TETA, KI JE BILA NA KANARČKE VSA ŽIVA IN MRTVA, JE OSUPNILA: »KAJ PRAVIŠ, MIHEC, ALI JE MOGOČE? JOJ, MIHEC, ALI JE RES? MIHEC, ZLATI MOJ MIHEC, POTEM PA HITRO SKOČI DOMOV IN MI PRINESI ENEGA, DOBIŠ CEL DINAR! TAK PRIDEN FANT!«

VZEL JE MIHEC POT POD NOGE IN KO JE PRIŠEL DOMOV, SE ŠE OGLASIL NI V HIŠI. KAR NA DVORIŠČE JE STOPIL. RJAVA KOKLJA JE VODILA SVOJO RUMENO DRUŽINO POD BRAJDAMI. S PUHOM POKRITI IN ŽIVORUMENI PICEKI SO ŠARILI OKROG NJE IN SE ČUDILI VELIKEMU ČRVU. MIHEC JE URNO POBASAL ENEGA, KOKLJA NITI NI OPAZILA TATVINE, ČRV JI JE DAL PREVEČ POSLA IN PICEKOV JE MRGOLELO, DA SE ENEGA POGREŠALA NI. MIHEC JE PORINIL RUMENEGA PICEKA V ŽEP IN HAJDI NAZAJ K TETI:

»TULE IMATE KANARČKA, TETA! DINAR DOBIM, POTEM PA GREM DOMOV!«

(DALJE PRIHODNJIČ)

ZOPET V ŠOLI

Zopet v šoli! Minul je
lepih počitnic radostni čas;
dosti je bilo brezdelja,
zdaj spet dolžnosti čakajo nas.

Duh in telo sta spočita,
vsem nam žari spet resnost v očeh,
ni nam na smeh pri pouku,
mirno sedimo v šolskih klopeh.

Dajmo, učimo se pridno,
da bo gospod učitelj vesel,
da bomo vrli možje vsi,
kadar mladosti bo dan dozorel!

